

O predică pe lună

Avva Justin Părvu – Apoftegmată

Trecuți la Domnul

Avva Mina Dobzeu a trecut la Domnul

Cuvinte vii

Ieromonah Dorotei Râmbeț, starețul Mănăstirii Sfântul Apostol Filip de la Adamclisi

Monahi și monahii de secol XX

Cuvioasa Macrina, ucenica lui Gheron Iosif Isihastul (II)

Sfinții secolului XX

Patronul cerșetorilor, Cuviosul Bonifatie de la Teofania

Mărturisitorii secolului XX

Părintele Vicențiu Oboroceanu, starețul Sfintei Mănăstiri Antim din București

Mănăstirea și lumea

Duhul lumii

Mărturii încrucișate, cu Răzvan Bucuroiu și Teodor Baconschi

Duhul lumii

Prădători cu doctorat

Duhul culturii

Boierul îmbisericit

Ortodoxia pe mapamond

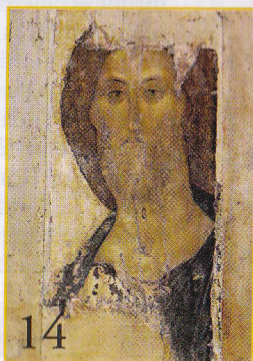
Actualitate panortodoxă și monahală

Dragi cititori,

Avem o veste foarte bună: pe site-ul nostru (www.lumeacredintei.com) a apărut opțiunea de a putea descărca revistele noastre în format electronic. Așadar, orice persoană din orice țară, la orice oră poate descărca orice număr dorește din revistele noastre, în format pdf, la un preț mai mic decât varianta tipărită. Această facilitate sperăm să fie accesată în primul rând de românii creștin-ortodocși din diaspora, în condițiile în care costurile serviciilor poștale au crescut enorm. Plata se face printr-un site specializat, în condiții de siguranță deplină.

Lectură plăcută!

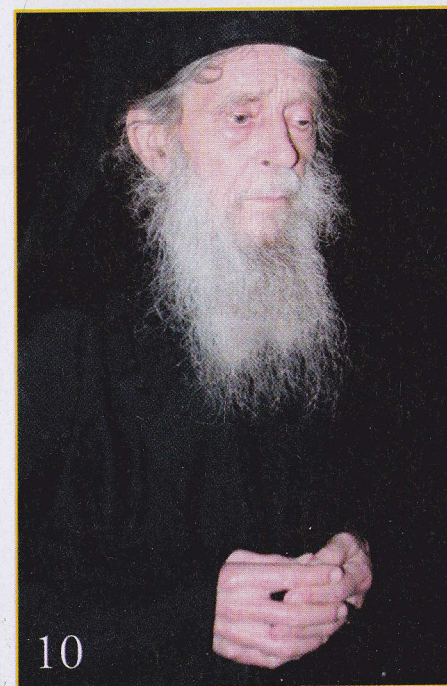
Redacția

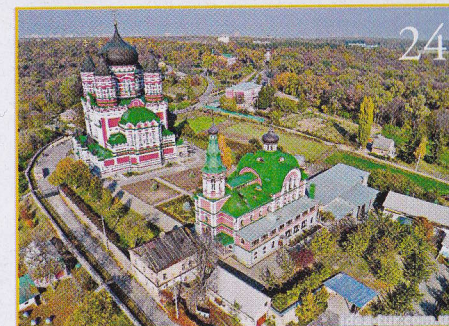
14

32

10

24

48

Obștea

Un părinte de la o mănăstire moldavă mi-a povestit că, la începutul călugăriei, starețul i-a spus să spovedească un grup de bătrâne din satul apropiat. „Poate așa înveți și tu ce e călugăria!” Călugărie de la bătrâne, care trăiseră toată viața căsătorite. Bizar, și-a spus părintele, până când le-a spovedit. A aflat atunci că, cel puțin în Postul Mare, ele nu puneau nimic în gură până când nu terminau de citit *Psaltirea*. Zilnic! Așa a învățat și el ce e călugăria, de la... mireni.

Avva Justin Pârnu – Apoftegmata

De nu ne vom păzi ortodoxia, ne vom pierde și neamul

Tâlharul de pe cruce a făcut mare rugăciune: „Pomenește-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta!” (Luca 23, 42) Dacă ai zilnic pocăința tâlharului, în fiecare zi te poți împărtăși!

Omul are atâta sfințenie câtă rugăciune are în el.

Cum păcătuiești, așa să te și ostenești!

Cheia mântuirii noastre este Taina Sfintei Spovedanii. Fără această Taină, nu există mântuire.

Nimic nu ține familia mai unită ca Taina Spovedaniei.

În general, spovedania trebuie să fie ca o durere de măsele: dacă încep să te doară, nu mai aștepti să vină dentistul în sat, dai fuga la oraș, pentru că altfel nu mai ești bun de nimic. Tot așa este și cu „măseaua sufletească”: când a început păcatul să te roadă, du-te repede la „doctor” și mărturisește-ți păcatele!

Omul să-și caute un duhovnic răbdător și să se mărturisească cât mai des.

Altădată, fiecare creștin – după cum au doamnele acum poșete pentru ținut acte și felurite cosmetice – avea un carnet unde își însemna fiecare greșală. Și seara făcea bilanțul pe răboj. Măine zi la fel. Și când se întâlnea cu duhovnicul său, imediat îi cerea o spovedanie. Avea „oglinda” lui mereu duhovnicul! Dacă avea păcate mai grele, nu mai aștepta întâlnirea: dădea fuga să-și facă „toaleta” sufletului, să-l curățească de păcat!

Dumnezeu îl pedepsește pe preotul care dezleagă cu ușurință păcatele, dar și

pe credinciosul care se bucură de această dezlegare. Merg amândoi în același... cazan.

Viața nu e atât împărtășania, cât pregătirea aceasta pentru Sfânta Taină a împărtășirii cu sângele pe care Hristos l-a vărsat pentru păcatele noastre.

Dacă ești atent la păcatele tale și te cercetezi pe tine, nu-ți vei mai lua singur osândă!

Dacă-i dai drumul omului cu nevrednicie și-l împărtășești, cum zic canoanele – la fiecare Liturghie – îl omori cu mâna ta.

Era mai credincios poporul acesta înainte vreme și avea un duh de dăruire și de jertfă pentru țara și neamul lui.

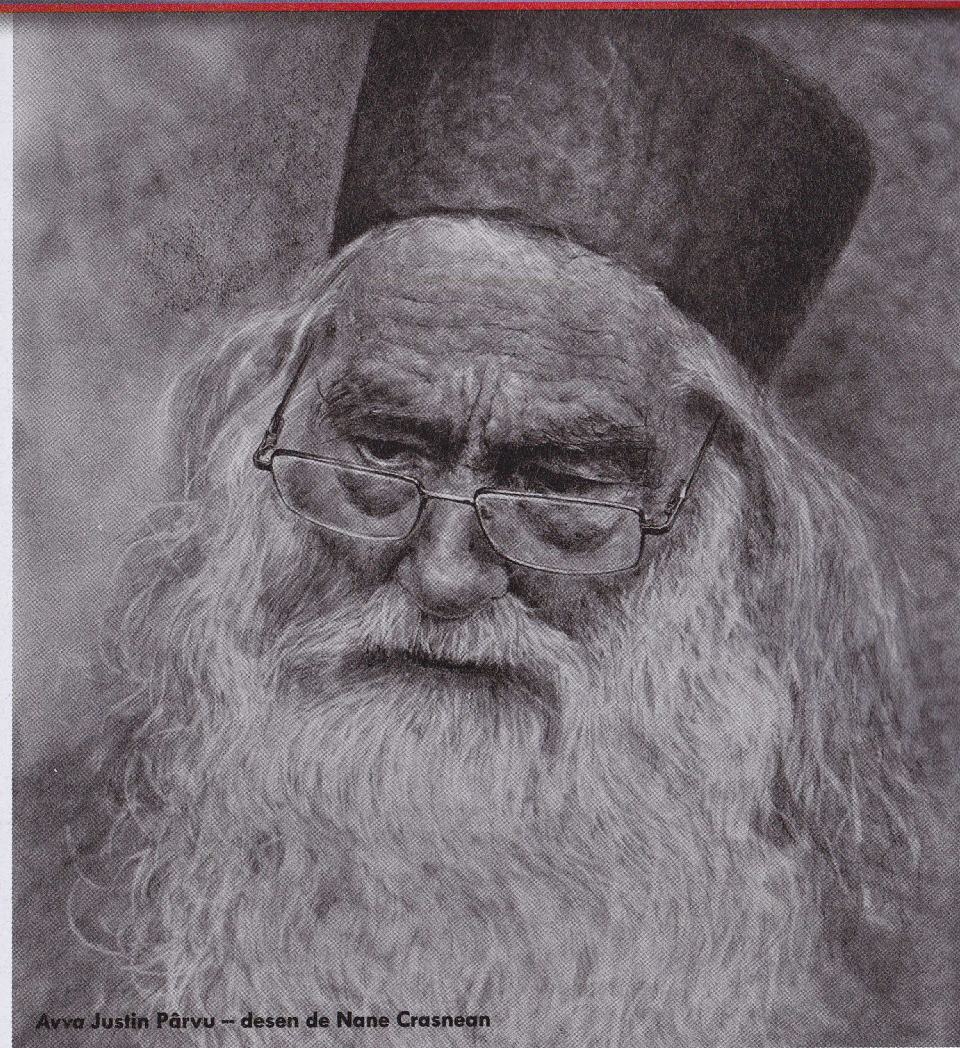
Acuma oamenii puși sus nu mai sunt puși de Dumnezeu, nu-s puși în numele lui Hristos, ci în numele diavolului! Și atunci și lucrările lor sunt diavolești! Dacă ar fi puși în numele lui Iisus, ar lucra cele ale Adevărului!

Acesta este scopul străinilor: să nu mai fim uniți în credință, să nu ne mai înțelegem între noi și atunci ne vor stăpâni mai ușor.

Numai niște suflete curate mai pot schimba țara asta.

Vom rezista cât vom rămâne uniți lângă Evanghelie!

Dom'le, când e vorba de cei mari, că o iau razna, ei pot să te ducă pe miriște, peste ogoare, dar noi trebuie să ținem drumul pe care l-am moștenit de la părinții noștri. Cei mari sunt mai ispițiți decât noi. Uită-te la înălțimi! Vânturile sunt mult mai tari pe vârful Ceahlăului

Avva Justin Pârnu – desen de Nane Crasnean

decât la poale.

Dacă L-aș iubi pe Dumnezeu, așa de mult m-ar întrista păcatul meu – cât de mic ar fi el – încât mintea nu mi-ar mai putea fi ațintită către greșelile fratelui meu.

În pușcărie am cunoscut smerenia adevărată.

Închisorile ne-au învățat adevărata rugăciune.

Casa mea este acolo unde mă găsesc cu mine însumi și pot trăi în Dumnezeu. Bolile sunt urmarea vieții în păcat.

Copiii noștri cunosc numele tuturor fotbaliștilor pe de rost, dar nu știu nimic despre sfântul al cărui nume-l poartă.

De nu vei birui vrăjmășiile din tine, nu le vei putea înfrânge nici pe cele din jurul tău.

A TRECUT LA DOMNUL

George Crasnean

Părintele arhimandrit Mina Dobzeu s-a stins din viață pe data de 7 iunie 2018, la vârsta de 96 de ani, în chilia sa de la Mănăstirea Sfinții Apostoli Petru și Pavel din Episcopia Hușilor. Slujba de înmormântare a avut loc la Catedrala Episcopală din Huși, pe data de 9 iunie 2018, fiind oficiată de Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, Înaltpreasfințitul Teofan. Părintele Mina Dobzeu a rămas în conștiința celor care l-au cunoscut ca un mărturisitor al credinței, în perioada comunistă și ca un misionar, după 1990. (M.T.)

Viața de mărturisitor al lui Hristos

1921 – La 5/18 noiembrie se naște Mihail – unul dintre cei șapte copii ai familiei Dobzeu –, în satul Grozești, din ținutul basarabean Lăpușna.

1936 – După ce împlinește 13 ani, intră ca frate în obștea Mănăstirii Hâncu.

1938 – Pentru doi ani, este trimis să învețe sculptura bisericească la Mănăstirea Căldărușani.

1940 – Se întoarce în Basarabia și găsește locurile pustiite de sovietici.

1945 – Se întoarce de pe frontul de Vest (a luptat și în Ungaria), ca veteran de război al Armatei Române.

1946 – Este tuns în monahism la Schitul Brădicești, din Episcopia Hușilor.

1948 – Este hirotonit ierodiacon într-același schit.

1948/1949 – Petrece 11 luni în arestul Poliției pentru că a protestat împotriva scoaterii învățământului religios din școli.

1949 – Îsprăvește cursurile Școlii

de cântăreți bisericești de la Constanța, după patru ani de studii.

1949/1954 – Vreme de cinci ani învață la Seminarul Teologic de la Neamț.

1955 – Este hirotonit ieromonah.

1955/1959 – Slujește la Mănăstirea Nicula și parohia Jimbor, Cluj.

1957 – Începe să urmeze cursurile Facultății de Teologie Ortodoxă din București – al cărei licențiat va deveni abia în 1971.

1959 – „În 1959 eram student la Teologie în anul II. Când s-a dat Decretul 410 de desființare a mănăstirilor și de reducere a personalului monahal, eu am luat atitudine și am scris 13 scrisori, pe temeiurile Sfintei Scripturi... Curând am fost denunțat la Departamentul Cultelor și am fost exmatriculat din Institutul Teologic, scos din monahism și apoi arestat și condamnat la șapte ani de închisoare și patru ani de pierdere a drepturilor civile. În închisoare spovedeam și împărtășeam